

Maleachi 3:18

“Dan zult gij wederom zien het onderscheid tussen de rechtvaardige en de goddeloze, tussen dien die God dient en dien die Hem niet dient.”

1 geen verschil 2 wel verschil 3 groot verschil

Gemeente,

Heeft het eigenlijk wel zin? Heeft het wel zin om God te dienen? Want je ziet toch geen verschil?! Of je nu de HEERE dient of niet dient: je naam wordt toch een keer afgelezen op oudjaarsavond. En het is heus niet gezegd dat je als je God dient in elk geval gezond en gelukkig 80 wordt en anders niet. Of je de HEERE dient of niet: met ziekte, werkloosheid, problemen in je gezin of familie kun je toch te maken krijgen. Ja, soms lijkt het nog wel eens alsof als je de HEERE niet dient je het makkelijker hebt en het meer meezit, dan wanneer je Hem wel dient. Als iemand God niet dient gaat hij vrolijk en gezond zijn weg, en iemand die God dient, die krijgt de ene slag na de andere over zich heen. En als we wat verder om ons heen kijken, dan weet je het wel zeker: er zijn landen waar als God dient je het zeker slechter hebt: je wordt vervolgd, gemarteld, opgesloten in een strafkamp, of doodgeschoten tijdens een kerkdienst. Dat was toch wel te zien in 2016?

1 geen verschil

Heeft het eigenlijk wel zin om God te dienen? Dat je Hem aanroept en tot Hem bidt? Merkt de HEERE dat wel en laat Hij dat meewegen? Of.....

Dat is precies waar Maleachi het over heeft met zijn tijdgenoten in het 6^e gesprek dat hij met hen voert. Want het boek Maleachi, de laatste van de kleine profeten, bestaat uit 6 gesprekken van de profeet met zijn tijdgenoten. En dan zijn wij in de tijd van ongeveer 440 voor Christus. De laatste in de rij van de profeten in Juda. De eersten waren er al geweest ver voor de ballingschap. Die hadden Juda teruggeroepen tot de HEERE en Zijn dienst. Maar naar hen werd niet geluisterd. En eindelijk, na eeuwen, kwam de ballingschap. Zeventig jaar in den vreemde, in Babel. Na de ballingschap, na de terugkeer in Juda, kwamen Haggai en Zacharia. Want de tempelbouw was stil komen te liggen. Het volk was druk met van alles en nog wat, vooral eigen bedrijf en huisvesting, maar niet met de tempel en de dienst van de HEERE. Maar Haggai en Zacharia spoorden het volk aan: bouw de tempel, houd Zijn dienst in ere. En dat is gebeurd. En vanaf 520 voor Christus is de tempel

herbouwd, is de tempeldienst in ere hersteld. Het volk, de meesten ervan, gaan naar de tempel, laten offers brengen. En zo gaat het nu al zo'n 80 jaar. En de kinderen en de kleinkinderen zijn gekomen en ook zij gaan naar de tempel, en ook zij houden de feestdagen: Pascha, Grote Verzoendag, Pinksteren, Loofhuttenfeest.

Maar van lieverlee is de gedachte gekomen van zojuist: nou dienen we al jaren trouw de HEERE, maar wat haalt het eigenlijk uit? We gaan naar de kerk, we houden de kerstdagen en Goede Vrijdag, Pasen en Pinksteren, bid- en dankdag. We geven aan de kerk en aan de diaconie en andere goede doelen. Maar wat zijn we er mee opgeschoten?

Dat stelt ons wel voor een vraag gemeente. Wij dienen God, maar dienen wij Hém ook? Ik bedoel dit. Als wij God dienen: naar de kerk gaan, de zondag houden, geld geven aan kerk en medemens dienen wij Hem daarin of onszelf? Dienen wij God om Hem te eren, om Zijn Naam groot te maken of te laten maken? Dienen wij God. Uit dankbaarheid? En in onze godsdienst zijn wij gericht op Zijn lof, Zijn eer, Zijn Naam?

Of dienen wij daarmee eigenlijk onszelf omdat wij er beter van hopen te worden? Omdat wij er hulp door hopen te krijgen? Omdat wij er zalig mee hopen te worden? Dus dan is je Godsdienst eigenlijk dienst aan jezelf. In het omhulsel van godsdienst zit de kern van het doen voor jezelf. Voor je goede gevoel, voor je kans op de zaligheid, voor je hoop op een beter, mooier leven. Dien je God, voor Hem, of voor jezelf? Je dienst aan God kan een verkapte vorm van dienst aan jezelf zijn.

Het is zelfs nog een stap verder gegaan. Ze zeggen nu zelfs: wat zijn mensen die nergens aan doen eigenlijk maar gelukkig. Hoogmoedigen, die zo hoogmoedig zijn dat zij denken tegen God in te kunnen gaan, Zijn wet te overtreden. Zo hoogmoedig, dat zij denken het beter te weten dan God. En goddelozen, zo goddeloos, dat zij ook wel zonder kerkdienst door het leven durven te gaan. Maar hun plannen gaan prima, hun zaak loopt goed, hun gezondheid laat niets te wensen over. Wat schieten wij er mee op dat we wel God dienen en dat we wel naar de kerk gaan en de zondag houden?

En dan zendt God weer een profeet: Maleachi. Om met het volk in gesprek te gaan en Gods antwoord te geven. En dat antwoord van God is kort en duidelijk: Het is waar, nu zie je niet zoveel verschil in wat gelovigen meemaken en ongelovigen. Nu lijkt het voor het oog dat je allemaal toch hetzelfde mee kan maken en het geen enkel verschil maakt. Maar dan....dan niet meer. Dan zult ge weer zien het onderscheid, het verschil, tussen wie God dient en wie Hem niet dient.

Dus aan één kant geeft God ons gelijk. Inderdaad: je ziet het verschil nu lang niet altijd, en soms helemaal niet.

2 wel verschil

Maar dan wel. Vers 16 zegt: alsdan. Vers 17 zegt: te dien dage. Vers 18 zegt: dan. Hoofdstuk 4 vs 1 zegt: die dag, of: de toekomstige dag. Vers 3: te dien dage. Wanneer? Dat weten we nog niet, maar dan zal er wel wat veranderen. Hoofdstuk 4 vers 1, die dag komt brandend als een oven. Dan zullen alle hoogmoedigen en al wie goddeloosheid doet. Zo hoogmoedig dat je Gods wet durft overtreden. Zo goddeloos dat je Zijn dienst durft verachten. Dat je Zijn stem durft te verbeteren: och, zondaar, schuldig, erfzonde, vervloeking, ik denk daar toch wat minder zwaar over. Dat je Zijn stem durft afzwakken: bekeert u. Och, later, daar komt nu nog niet van. Bent u er zo één, jij? Of iemand die voor het oog wel God dient, maar ten diepste zichzelf? En denkt dat het wel mee zal vallen, wel los zal lopen.

Die zal een stoppel zijn die in vlam gezet wordt. Dan denk je aan het beeld van de oogst. Als het koren, graan, tarwe rijp is, dan wordt dat van het land gehaald en geoogst. In de schuren of silo's opgeslagen. Het stro wordt er vaak ook nog afgehaald en van het land gehaald. En dan heb je een kale akker met allemaal korte stoppels. Die werden of omgeploegd, óf in brand gestoken. Door vuur verbrand.

Vuur, teken van Gods oordeel. Van Gods heiligheid die brandt. En de Bijbel is er duidelijk over: dat oordeel van God is eeuwig. En om te beginnen zal dat sterker zijn dan wie dan ook. Al was een mens hier nog zo veel mens, kon hij nog zo grote mond hebben, kon hij nog zoveel dingen naar zijn hand zetten door macht, invloed, geld of geweld. Tegen God kun je niet op. Kan niemand op.

Vervolgens zal dat oordeel pijn doen en kwellen. Pijn doen naar het lichaam en kwellen naar de ziel. Had ik maar geluisterd naar de HEERE. had ik maar niet gedacht: ik weet het beter en ik trek me er niks van aan. Had ik maar niet volgehouden dat ik me geen zorgen hoefde te maken. En dan de kwelling van het roepen in de pijn, het schreeuwen in de kwelling maar geen antwoord, geen verlichting, een helpende hand.

En dat zal eeuwig zijn. Zonder einde. Eeuwig heden, nooit verstrijkt de tijd.

Dan zult gij het verschil zien. Eeuwig verschil tussen een poel die brandt van vuur en sulfer en de hemelstad, de nieuwe hemel en nieuwe aarde. Dan zult gij het verschil zien, maar nu nog niet. En daarom is het

zo nodig: laat je niet misleiden! Hoe graag wil de duivel ons zand in de ogen strooien van: zie je wel, het geeft niks als je God verlaat. Er gebeurt echt niks ergs daardoor. Je kan toch wel gelukkig zijn, toch wel succes hebben, toch wel vitaal oud worden. Leef maar door zonder bekering. Laat je niet misleiden: och ik ben onbekeerd, ik ken Jezus niet, maar och.....zal toch wel meevallen en wel loslopen. En je kent God niet, en hebt toch rust. Stelt je toch gerust. Laat je niet misleiden: God niet kennen, Jezus niet kennen en toch rustig zijn en blijven. Als je het ziet, is het te laat. Nu je het hoort, moet en kan het gebeuren.

Wie God niet kent, onbekeerd is krijgt één bevel: een bevel dat tegelijk een uitnodiging is: kom tot Christus. Vlucht tot de Heere Jezus. Alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft opdat ieder die in Hem gelooft, in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.

Dan zult gij het verschil zien. Op die dag. De dag van Jezus' wederkomst. Want wie de HEERE vreest, wie de HEERE dient die zal dan verlost worden. Wie de HEERE dient en vreest. En dat geeft precies aan wie de HEERE bedoelt: allen die Hem dienen om Hem te dienen. Die Hem uit liefde en dankbaarheid dienen. Voor wie Zijn dienst de liefde van hun hart heeft gekregen. Voor wie het een voorrecht is Hem te mogen dienen. Die Hem niet dienen om beter van te worden, niet van: als ik Hem dien, nou mag God daar toch wel wat tegenover stellen. God dienen als een last waar wel wat tegenover mag staan. Maar voor wie het dienen zelf een vreugde is. Zo'n vreugde dat dat alles kosten mag. Het dienen van God is een lust, waar ik alles voor over heb. Al kost het me zelfverloochening, strijd, kruisdragen, als ik Hem maar dienen mag. Want Hij heeft mij verlost van de dienst aan satan. Aan de slavendienst der zonde. Uitlopend op vloek en oordeel. Maar Hij heeft mij verlost van die dienst. Verlost en gekocht met Zijn dierbaar bloed en Heilige Geest. En nu, nu mag ik Hem dienen. Kon ik het maar heiliger en vuriger en zuiverder. O, daar zou ik alles voor over hebben om maar Hem te mogen dienen. Bent u er zo één? Jij?

Te dien dage, dat Jezus terugkomt zul je het verschil zien. Dan zal Hij allen die Hem vrezen, Hem dienen om Hem te dienen sparen. Dat oordeel dat zal aan hen voorbijgaan. Want zij zijn Zijn eigendom. Voor Hem gekocht door het bloed van Zijn Zoon. Door Hem verkoren in Zijn eeuwig welbehagen. Door Hem verzegeld met de Heilige Geest. Van Mij. Mijn eigendom. En daarom: gespaard. Want Hij heeft Zijn eniggeboren Zoon niet gespaard. Wonderlijk. Zijn eniggeboren Zoon. Die Hem altijd diende, Die Hem altijd eerde, de Rechtvaardige, Die heeft Hij niet gespaard. Maar prijsgegeven aan het gericht. Op Golgotha in het vuur van Zijn toorn laten komen. En laten nederdalen ter hel. In de diepste

kwelling en pijn en angst. Hem niet gespaard. En zal Hij wel sparen. Het oordeel doen ontkomen. Opnemen van de aarde eer het oordeel komt. In veiligheid brengen.

3 groot verschil

En op de dag van de wederkomst zal voor hen de Zon der gerechtigheid opgaan en er zal genezing onder Zijn vleugelen zijn. Dan zal de Zon opgaan. De Zon van Christus verlossing. Verlossing van de duivel en de zonde. Verlossing van alle pijn, lijden en beproeving. Geen moeite, geen zorg, geen rouw, geen gekrijt zal er meer zijn. En er zal genezing zijn: op dat moment in die dag worden alle krankheden genezen: van lichaam, geest en ziel. Alle beschadigingen tijdens het leven opgelopen. Lichamelijke beperkingen en handicaps. Psychische wonden en littekens. Geestelijke kwalen, van de zondige verlangens en de zondige aard: genezen. Weg! En nu onder Zijn vleugelen beschermd. Beschermd voor eeuwig. Nooit, nooit meer zal er verzoeking komen, zal er aantasting komen, zal er dreiging komen. Voor eeuwig veilig.

Als mestkalveren zullen zij uitgaan. Zoals in de lente als het weiland droog genoeg is de kalveren voor het eerst de wei in mogen. En je ziet ze, wat onwennig eerst, later springen en rennen. Uitgelaten blij. Haast door het dolle heen van blijdschap en vrijheid. Zo zullen zij uitgaan in het weiland van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Zo blij, hun blijdschap zal dan onbepaald, door het licht van Zijn aanschijn straalt, ten hoogste toppunt stijgen.

Artikel 37 dat wij beleden. In hun zal zulk een heerlijkheid geschonken worden als het hart van een mens nimmermeer had kunnen bedenken.

Laat je niet misleiden: het dienen van de HEERE is de moeite waard. Laat je niet misleiden. Al valt het ook zwaar, al geeft het strijd, al kost het goed en bloed, laat je niet misleiden: het is het waard. Meer dan waard. Laat je nooit meevoeren door de gedachte: och, het is toch te zwaar, het kost teveel, is dit het nou? Laat ik maar ophouden, teruggaan, laat ik maar erom gaan en makkelijkere weg kiezen. O, laat je niet misleiden. Het lijden van deze tegenwoordige wereld valt in het niet tegenover de heerlijkheid die ons zal geopenbaard worden.

Laat dit ons bezighouden bij de jaarwisseling. Laten we in alle huizen rond 12 uur Psalm 90 lezen. Over de dagen die voorbijgaan. De tijd des levens kostbaar achten.

Het verschil zal groot zijn. Zo groot. Zo eeuwig groot. God dienen zal je nooit spijt van krijgen. Je zult alleen maar zeggen later: o dat ik er zo laat mee begonnen ben, had ik maar eerder Hem leren kennen.

Dat verschil zal zo groot zijn omdat het in Christus is. Christus, Die geboren is in Bethlehems stal. Is gestorven aan het kruis. Nedergedaald ter hel. Maar Die is opgestaan ten derde dage. Opgevaren ten hemel. Hij heeft alle macht. Hij heeft de satan verslagen. Wat wij nooit konden bereiken heeft Hij bereikt. De satan overwonnen. Gehoorzaam gebleven aan God. Alle gerechtigheid vervult! En zo het eeuwige leven verworven. De volkomen verlossing. Wat wij niet konden, niet wilden, heeft Hij volbracht en gedaan.

En deze Jezus is ons verkondigd het afgelopen jaar. En wordt verkondigd vanavond. In Hem is de verlossing, in Hem is eeuwige zaligheid. Hij is ons verkondigd. Ik zal het niet ten volle gedaan hebben, niet naar behoren, niet zo rijk, zo dringend, zo indringend als het moest. Maar toch: Hij is verkondigd. In de preken van de lijdensstijd, in de preken over de 10 geboden en het Onze Vader, in de preken over de kleine profeten, in de preken over de Romeinenbrief en het Hooglied. Jezus Christus is u en jou verkondigd. Aangeboden. Gegeven, aan het hart gelegd. Opdat u, jij zou geloven. Zou zeggen: Heere, leg Hem toch ook in mijn handen en in mijn hart. Dat is geloof. Jezus in ontvangst nemen.

En het verschil komt. Nu vaak nog onzichtbaar, maar toch. Het verschil begint. In dit leven al: stralen van dat licht, van die Zon beschijnen je hart. Stralen van de vreugde om nabij God te zijn. de genezing van je krankheden begint. De genezing van je zonden neemt een aanvang: je gaat de zonde zien, en haten en bestrijden. Je gaat verlangen Hem te dienen, hoe meer hoe liever. Anderen kennen dat niet, hebben dat niet. Er komt verschil. Verschil met anderen, verschil met vroeger. Maar toch, het verschil komt. In 2016 te merken geweest? Gemerkt dat het verschil begon te maken? Iets van de hemelse vreugde en heiligheid kwam er en was er.

Dat verschil dat is er, al zal niemand het zien, als je sterft. Je wordt opgenomen in heerlijkheid, altijd met de Heere zijn. Sterven is ingaan. Ingaan in heerlijkheid. Terwijl de rijke man zijn ogen ophief in de hel, direct na het sterven, terwijl de mensen om hem heen zeiden, gelukkig een rustige dood, mooi leen gehad, hij ligt er vredig bij. Maar de engelen droegen Lazarus in de schoot van Abraham tot voor de troon van God. Terwijl de achterblijvenden op aarde huilden en misschien zeiden wat heeft hij een lijdensweg gehad. Het verschil is gemaakt. Eeuwig met de Heere zijn. Sterven is erven.

Maar het zal gezien worden op de dag van de wederkomst. Ten volle voor elks oog. Terwijl al Zijn en mijn vijanden in de eeuwige verdoemenis worden geworpen, zal ik met alle uitverkorenen leven op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. God zal alles en in allen zijn. eeuwige vreugde.

Dan zult ge het verschil zien. Dan is er ook niets meer aan te veranderen. Waar zullen wij dan zijn? Waarheen zij wij op weg?

Amen